

Szczegółowe Zasady Pracy Drużyn Specjalności Wodnej [Projekt] - Komunikaty

Nadesłany przez:

Przesłany: : 25.10.2004, 22:00:00

Prezentujemy propozycję wpisania tradycyjnych etapów rozwoju drużyn wodnych we właśnie tworzoną dokumentację Zasady Pracy Specjalności w ZHP. Pamiętając o, jeszcze przedwojennej, kategoryzacji na Harcerskie Drużyny: Wodne-Próbne, Wodne i Żeglarskie powinniśmy wypracować wymogi mian w oparciu o 7 punktów uszczegółowienia, jakie wyznaczył wszystkim inspektoratom Wydział Specjalności.

1. Zakres prowadzonych w drużynie szkoleń specjalnościowych,
2. Zdobywane sprawności, uprawnienia (instrumenty metodyczne) przez członków drużyny,
3. Poziom wykształcenia drużynowego lub szefa wykształcenia,
4. Udział w imprezach i akcjach ogólnopolskich (lub regionalnych),
5. Organizacja przedsięwzięć dla środowiska lokalnego,
6. Kontakt z inspektoratami,
7. Szeroko rozumiana służba.

Pozwoliliśmy sobie dołożyć (bonusowo) jeszcze 8 punkt związany z tradycjami symbolami i obrzędami, jako budujący naszą wodniacką tożsamość.

Zdajemy sobie sprawę, że część z was będzie przerażona wymaganiami na miano drużyny specjalnościowej - ale jest to podyktowane koniecznością zachowania pewnego minimum w poziomie szkolenia z jednej strony, a z drugiej strony restrykcyjnymi przepisami państwowymi, które niestety w całym kraju napędzają „kwitologię”.

Ale również doskonale wiemy, że będą środowiska odczuwające niedosyt. Ze względu na ustalenie podobnych kryteriów dla różnych specjalności w „7 punktach do uszczegółowienia” nie znalazły się sprawy sprzętu, zaplecza technicznego, logistycznego, ani też poziomu zorganizowania drużyny - nie ma mimów liczby harcerzy, ani nic o pracy systemem zastępowym. Poszukajmy szybko dobrego kompromisu.

Na początek aby łatwiej było dyskutować pozwoliłem sobie wkleić nieformalną definicję harcerskiej drużyny wodnej funkcjonującą w Chorągwi Łódzkiej ZHP, a poniżej w tabelce znajdziecie wymogi na HDW i HDŻ pogrupowane według „7 punktów uszczegółowienia”.

Harcerska Drużyna Wodna , rodzaj drużyny specjalnościowej, uwzględniającej w swej pracy zainteresowanie wodą, morzem i sportami wodnymi oraz popularyzującą je. Drużynami wodnymi mogą być drużyny harcerskie, starszoharcerskie i wędrownicze które zajmują się żeglarstwem, motorowodniactwem, pletwonurkowaniem, ratownictwem wodnym, kajakarstwem, modelarstwem itp.

W zakresie pracy programowo - wychowawczej drużyny wodne podejmują zadania:

- poszerzania wiedzy o problemach gospodarki i ekologii wodnej i morskiej,
- propagowania historii i tradycji (ceremoniał) polskiej floty,

- uczenia na obozach, rejsach, spływach, warsztatach marynistycznych i szkutniczych itp. umiejętności w zakresie żeglowania i bosmanki, znajomości etykiety jachtowej i etyki żeglarskiej,
- kontynuowania tradycji i kultury związanej z morzem i wodą, oraz inicjowania twórczości marynistycznej,
- rozwijania takich cech charakteru harcerzy jak: odpowiedzialność, samodzielność, poczucie obowiązku oraz umiejętność pracy w grupie, a także indywidualność.

W drużynie wodnej powinna istnieć funkcja Instruktora Wyszkożenia Żeglarskiego jeżeli drużynowy nie jest fachowcem w tej dziedzinie.

Podstawę pracy stanowi przyjęty przez drużynę roczny plan pracy (zaopiniowany przez retmana), który powinien uwzględniać zbiórki i inne spotkania całej drużyny, pracę zastępów, rady drużyny, szkolenia specjalnościowe, oraz możliwość indywidualnej pracy harcerzy. W toku pracy drużyny harcerze powinni zdobywać kolejne stopnie zarówno harcerskie jak i żeglarskie (zdobywanie tych stopni powinno odbywać się równolegle) oraz sprawności o charakterze wodnym.

Okres Próbný , czas tworzenia (ew. zmiany specjalności) drużyny wodnej. Warunkiem otwarcia próby jest:

- zawiadomienie komendanta hufca oraz retmana (pilota),
- posiadanie przez drużynowego odpowiednich kwalifikacji do prowadzenia drużyny harcerskiej starszoharcerskiej lub wędrowniczej,
- złożenie przez niego pisemnego zobowiązania do prowadzenia drużyny,
- przedstawienia planu pracy drużyny uwzględniającego:
- specyfikę specjalności,
- strukturę wewnętrzną, w tym powołanie wacht,
- obrzędowość i zwyczaje - harcerskie i wodne,

Jeżeli drużynowy nie jest fachowcem w sprawach wodnych retman (pilot) powinien wyznaczyć IWŻ-a.

Próbę otwiera i zamyka komendant hufca po zasięgnięciu opinii retmana (pilota). Próba trwa do 12 miesięcy. W okresie próby drużyna używa w nazwie wyrazu „Próbna”. Warunkiem zamknięcia próby jest:

- osiągnięcie min. liczby członków – zgodnie z właściwą instrukcją pracy drużyny ,
- wywiązanie się z postawionych zadań i wymagań na HDW [patrz tabela lewa kolumna].

Patent Flagowy, dokument stwierdzający, że harcerska drużyna wodna ma prawo używać nazwy „Harcerska Drużyna Żeglarska” , a w hufcach na wybrzeżu „Harcerska Drużyna Morska”.

Prawo do ubiegania się o patent flagowy mają drużyny wodne, które spełniają następujące warunki:

- posiadają miano Harcerskiej Drużyny Wodnej przynajmniej 2 lata z rzędu,
- spełniają dodatkowe wymagania na miano HDŻ [patrz tabela prawa kolumna].

Wniosek Harcerskiej Drużyny Wodnej o przyznanie Patentu Flagowego (zaopiniowany przez retmana i/lub pilota) przesyłany jest do Kierownictwa Harcerskich Drużyn Wodnych i Żeglarskich przy Wydziale Specjalności GK ZHP, które ma wyłączne prawo przyznania patentu. Jeżeli drużyna nie spełnia wymagań, następuje cofnięcie patentu i prawa używania nazwy „Harcerska Drużyna Żeglarska”. [tu ważne pytanie - kto ma przyznawać miano HDŻ - komendant hufca, pilot, czy może jednak kierownik?]

Poniższe wytyczne są próbą kompilacji wymagań jakie proponowali poszczególni piloci na ostatniej

październikowej naradzie w Warszawie. Koniecznie piszcie i komentujcie, bo Wydział Specjalności GK zbiera uwagi do 10 listopada - po tym terminie reklamacje nie będą uwzględniane.

Harcerska Drużyna Wodna

Harcerska Drużyna Żeglarska

1. Zakres prowadzonych w drużynie szkoleń specjalnościowych:

• organizować wędrowki na wodzie np. wykapki wodne – kilkugodzinne wypady w górę względnie w dół rzeki (najbliższej) z wodowaniem i lądowaniem zwykle w tym samym miejscu, spływy i rejsy wodne – jedno do pięciodniowe wędrowki wodne w dół względnie w górę rzeki z biwakowaniem w terenie, przygotowywaniem posiłków itp.; • rozpowszechniać naukę pływania – np. poprzez cykliczne zajęcia pływackie na basenie; • prowadzić szkolenie specjalistyczne – minimum na pierwszy wewnątrz-związkowy stopień Wioślarza;	• jak HDW, • dodatkowo samodzielnie organizować w ramach HAL obóz wodny lub rejs śródlądowy, zatokowy lub morski, • samodzielnie kształcić wachtowych (zastępowych) na potrzeby drużyny; • wędrownicy i instruktorzy stale podnoszą swoje kwalifikacje - np. uczestnicząc w Morskiej Akcji Szkoleniowej w CWM GK ZHP w Gdyni. • umożliwiać wszystkim członkom drużyny szkolenie specjalistyczne – do stopnia sternika jachtowego włącznie;

2. Zdobywane sprawności, uprawnienia (instrumenty metodyczne) przez członków drużyny:

• harcerze (jungowie) - 1 i 2 stopień harcerski, sprawności wodne jednogwiazdkowe, stopień wioślarza, popularna odznaka ŻOT i KOT; • harcerze starsi - 3 i 4 stopień harcerski, sprawności wodne 2 i 3 gwiazdkowe, stopień żeglarza jachtowego, sternika motorowodnego, odznaki ŻOT i KOT; • wędrownicy 5 i 6 stopień harcerski, mistrzowskie sprawności wodne, znak służby wodzie, wyższe stopnie żeglarskie i motorowodne, kolejne odznaki PTTK, uprawnienia ratownika WOPR oraz płetwonurkowe stopnie KDP-CMAS; • w przeciągu roku, który obejmuje sprawozdanie przynajmniej 75% członków drużyny, z wyłączeniem „Wilczków Morskich” (zuchów) zdobyło sprawność wodniacka, a 50% posiada dowolne uprawnienia wodniackie.	• w przeciągu roku, który obejmuje sprawozdanie przynajmniej 75% członków drużyny, z wyłączeniem „Wilczków Morskich” (zuchów) zdobyło sprawność wodniacka, a 75% posiada dowolne uprawnienia wodniackie.

3. Poziom wyszkolenia drużynowego lub szefa wyszkolenia:

• drużynowy (ew. IWŻ) posiada stopień minimum sternika jachtowego; • w drużynie przynajmniej jeden harcerz lub harcerka posiada stopień Młodszego Ratownika WOPR; • drużyna stale współpracuje z Instruktorzem Żeglarstwa PZŻ lub Przodownikiem Turystyki Żeglarskiej PTTK.	• drużynowy (ew. IWŻ) posiada stopień minimum sternika jachtowego oraz uprawnienia Młodszego Instruktorza Żeglarstwa PZŻ; • w drużynie cały rok pracuje kiluosobowy patrol Ratowników WOPR; • drużyna stale współpracuje z Przodownikiem Turystyki Żeglarskiej lub Kajakowej PTTK.

4. Udział w imprezach i akcjach ogólnopolskich (lub regionalnych):

- drużyna przynajmniej raz w roku bierze udział w wodniackiej imprezie rangi chorągwianej lub ogólnopolskiej - np. w spartakiadzie żeglarskiej, mistrzostwach pływackich lub festiwalu szantowym.
- drużyna przynajmniej raz w roku organizuje samodzielnie lub we współpracy z innymi wodniacką imprezę rangi chorągwianej lub ogólnopolskiej - np. w spartakiadę żeglarską, mistrzostwa pływackie lub festiwal szantowy.

5. Organizacja przedsięwzięć dla środowiska lokalnego:

- drużyna w swojej szkole, osiedlu lub gminie promuje sprawy związane z wodą, kulturą marynistyczną - np. prowadząc gazetkę, organizując wieczorek morskiej poezji śpiewanej.
- jak HDW
- ...?

6. Kontakt z inspektoratami:

- drużynowy uczestniczy w spotkaniach i odprawach Drużynowych Harcerskich Drużyn Wodnych i Żeglarskich - np. w Retmanacie/Sztormancie Hufca lub Zespole Pilotów Chorągwi.
- drużyna utrzymuje stały kontakt z Pilotem Chorągwi.
- jak HDW
- dodatkowo kadra drużyny chętnie pomaga w przeprowadzaniu kursów i egzaminów żeglarskich w innych drużynach hufca lub chorągwi.

7. Szeroko rozumiana służba (tak żeby w to wpisać różne poziomy - od harcerskiej gry, do wędrowniczej „prawdziwej” służby):

- drużyna powinna prowadzić akcję uświadamiającą zagrożenia związane z zanieczyszczeniem środowiska wodnego - np. zwiady trucicieli rzeki, zbiórki tematyczne, akcje oczyszczania brzegów rzeki, jeziora, stawu;
- harcerze z drużyny ochoczo podejmują prace przy sprzęcie wodnym, na którym realizowane są zajęcia i szkolenia - np. prace skutnicze, wodowanie i taklowanie jachtów.
- jak HDW
- drużyna podejmuje stałą służbę związaną z lokalnym systemem wodnym - np. monitorując stany i zagrożenia powodziowe pobliskiej rzeki lub niebezpieczna ekologicznie;
- patrol chętnie WOPR podejmuje służbę na obozach, kempingach czy basenie.

8. Obrzędowość wodniacka i umundurowania (bonus):

- drużyna powinna wytworzyć i rozwijać własną obrzędowość w oparciu o tradycje morskie, przesady żeglarskie czy etykę i etykietę ludzi morza;
- drużyna jest umundurowana zgodnie z regulaminem mundurów harcerskich drużyn wodnych;
- jak HDW;
- dodatkowo drużyna jest przykładem i wzorem dla innych HDW.